

Asia: VN/4099/2024

Lausuntopyyntö: Työryhmämietintö hallituksen esitykseksi hankintalain, erityisalojen hankintalain sekä rikosrekisterilain 6 b §: n muuttamiseksi

Lausunnonantajan lausunto

Esityksen yleiset tavoitteet ja päämäärät

Mitä mieltä olette esityksen yleisistä tavoitteista ja päämääristä? Saavutetaanko esityksellä hallitusohjelman yleiset tavoitteet säästöistä ja kilpailun lisäämisestä?

Esityksen yleiset päämäärät tavoitteena lisätä tehokkuutta julkisissa hankinnoissa sekä lisätä yritysten edellytyksiä osallistua julkisen sektorin tarjouskilpailuihin ovat kannatettavia. Pornaisten kunta katsoo kuitenkin, että esityksessä olevilla useilla ehdotetuilla muutoksilla ei saavuteta yleisiä tavoitteita ja päämääriä säästöistä ja kilpailun lisäämisestä – ainakaan pienten ja keskisuurten kuntien osalta.

Työ- ja elinkeinoministeriön hankintalain uudistamista käsittelevä mietintö sisältää useita kannatettavia uudistuksia, joilla voidaan mahdollisesti parantaa pk-yritysten mahdollisuuksia osallistua julkisiin hankintoihin ja edistää kilpailua. Erityisesti hankintojen jakaminen osiin, markkinakartoituksen lisääminen sekä suorahankintojen sääntelyn tiukentaminen ovat askelia oikeaan suuntaan.

On kuitenkin syytä huomauttaa, että esitetty vaatimus 10 % vähimmäisomistusosuudesta sidosyksiköissä ei ole tehokas keino ratkaista sidosyksikköhankeihin liittyviä haasteita. Tiukka omistusraja voi johtaa keinotekoisiiin järjestelyihin ja hallinnolliseen kuormitukseen ilman, että se merkittävästi edistää kilpailua tai markkinoiden avoimuutta. Sen sijaan olisi syytä keskittyä hankintayksiköiden kilpailuneutraliteetin ja läpinäkyvyyden parantamiseen sekä varmistaa, että sidosyksiköiden käyttö perustuu aidosti kokonaistaloudelliseen edullisuuteen eikä kilpailun rajoittamiseen.

Esitämme, että hallitus tarkastelee vaihtoehtoisia keinoja, kuten tiukempaa valvontaa, kilpailutuksen läpinäkyvyyttä ja kilpailuttamisvelvoitteen laajentamista, jotta markkinaehtoiset toimijat voivat

osallistua hankintoihin mahdollisimman tasapuolisesti. Näin voidaan vahvistaa yrittäjyyttä ja alueellista elinvoimaa ilman tarpeetonta sääntelyä.

Emme hyväksy kuntien hallinnollisen itsemääräämisoikeuden rajoittamista. Esitys aiheuttaisi toteutuessaan kunnille ja muille julkisille toimijoille merkittäviä lisäkustannuksia mm. uudelleen kilpailuttamisina, irtaantumisina, käyttöönottoina, uudelleenjärjestelyinä ja paloittain tehtyjen kilpailutusten kautta syntyvinä päällekkäisinä toimintoina.

Kunnat ovat rakentaneet yhteistyössä toimintamalleja, joiden avulla he ovat voineet tuottaa esim. jätehuolto- ja työterveyspalveluja omistajakunnille laadukkaasti ja kustannustehokkaasti. Näiden omistusyhtiöiden kautta myös pienet ja keskisuuret kunnat ovat voineet turvata palvelujen järjestämisen omassa kunnassaan.

In house-sääntelyn 10 % omistusraja rikkoisi suurella vaivalla rakennetut alueen kuntien yhteistyörakenteet.

Kunnat joutuvat ostamaan ostopalveluna myös hankintaosaamista, joka aiheuttaa kunnille myös lisäkustannuksia. Julkisten hankintojen tehokkuus ei parane eikä kustannussäästöjä saavuteta, kun samalla merkittävästi lisätään kilpailutusten määrää ja pienennetään yksittäisen hankinnan kokoa. Käytännössä yhtiöt eivät pysty enää vastaamaan kaikkiin tarjouspyyntöihin yhtäaikaaisesti, joka todennäköisesti nostaa joidenkin kuntien hankinta- kustannuksia.

Pienessä kunnassa hankintaosaamisen kehittäminen ja ylläpitäminen on haasteellista. Pienessä kunnassa on pienet hankintamäärät eikä kilpailuttaminen tuo tarvittavia hyötyjä, sillä markkinatoimijoita eivät pienen kunnan pienet hankinnat kiinnosta.

Esityksen vaikutukset on arvioitava huolellisesti, jotta hankintatoimi ja ohjaus ei käy liian raskaaksi varsinkin pienille ja keskisuurille kunnille.

Työnantajan järjestämä työterveyshuolto on osa työnantajan henkilöstöstrategiaa ja vahvistaa erityisesti pienen kunnan työnantajainetta, joka vaikuttaa suoraan kykyyn menestyä rekrytoinneissa.

Työterveyshuolto on työpaikkojen lähipalvelua, kohteena on työntekijän lisäksi työyhteisö monilla eri tavoin. Tämä edellyttää työterveyshuollon tuotantoa suhteellisen lähellä työpaikkoja. Markkinaehtoisen palveluiden tuottajan ei kannata näitä palveluita tuottaa, pienten inhouse-yksiköiden poistuminen johtaisi markkinoiden keskittymiseen niin maantieteellisesti kuin tarjoajien lukumäärän suhteen.

Inhouse-työterveyshuollot tuottavat paljon palveluistaan paikallisten ammatinharjoittajien työnä (lääkärit, psykologit, fysioterapeutit, ravitsemusterapeutit) Markkinoiden keskittyminen vähentäisi heidän työmahdollisuuksiaan yrittäjinä. Sidosyksiköt ostavat paljon palveluita markkinoilta.

Hallituksen esityksen vaatimukset eivät paranna eivätkä huomioi mitenkään työterveyshuollon palvelun vaikuttavuutta, eivät paranna tehokkuutta eivätkä lisää tarjontaa. Vaarana on markkinoiden keskittyminen muutamalle valtakunnalliselle ketjulle ja työterveyshuollon tuottamisen jatkossa perusterveydenhuollon henkilöstön toimesta.

Toteutuessaan esityksen mukaisena lainsäädäntö edellyttäisi kunnallisten jätehuoltoyhtiöiden lopettamista ja mittavaa jätehuollon operatiivisten ja viranomaistehtävien uudelleenorganisointia, jotta 10 % vähimmäisomistusvaatimus saavutettaisiin kaikkien kuntien osalta. Muutos romuttaisi Suomeen kehitetyn modernin ja kehittyvän kunnallisen jätehuoltojärjestelmän.

Hankintojen valmistelu

Hankintojen valmistelua koskevilla ehdotuksilla pyritään lisäämään hankintojen huolellista valmistelua, markkinakartoituksen käyttöä, sekä kilpailua julkisissa hankinnoissa. Tavoitteena on saada lisää tarjontaa ja säästöjä. Työryhmän mietinnössä ehdotetussa ratkaisussa on samanaikaisesti pyritty varmistamaan, että se on käytännön hankintatoimen näkökulmasta tarkoituksenmukainen.

-

- **Kuinka hyvin hankintalain 65, 75, 124 ja 125 §:iä koskeva esitys edistää markkinakartoituksen käyttöä ja hankinnan huolellista valmistelua?**

Vaatimuksia ei tule kiristää ehdotetulla tavalla, sillä hankintalain vaatimukset aiheuttavat jo nyt huomattavaa hallinnollista taakkaa ja kustannuksia erityisesti pienille hankintayksiköille. Pienissä kunnissa uudelleen kilpailuttamisvelvoite voi aiheuttaa huomattavia hankaluuksia palvelujen hankinnoissa, koska palvelujen tarjoajia voi olla yksittäisiä eikä kilpailutukseen välttämättä saada tarjouksia. Uudelleen kilpailutus voi johtaa hintojen nousuun kyseisessä hankinnassa. Esim. työterveyshuollon palvelut sekä liikennöinti.

Pornaisten kunta on toteuttanut ja toteuttaa jatkossakin huolellisen markkinakartoituksen kaikissa hankinnoissa, riippumatta hankintalain muutoksesta.

- **Ovatko esitetyt keinot sopivia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi?**

Tässä työryhmän mietinnön mukaisessa esitetyssä muutoksessa ei ole huomioitu pienempiä hankintayksiköitä (mm. pienet kunnat) missä hankintoihin ei välttämättä markkinoilla ole kiinnostusta johtuen niiden pienestä arvosta. Pienissä hankintayksiköissä voi useinkin saada

hankitaan vain yhden tarjouksen. Hankintayksikkö pyrkii kuitenkin valmistelevaan hankinta-asiakirjat hyvän laadullisen ja taloudellisen hankinnan päämäärän mukaan ja niin että hankintasopimus voidaan toteuttaa hyvän lopputuloksen mukaan. Mikäli hankinta tulee keskeyttää vain yhden tarjouksen saatua johtaa tämä helposti hankintayksiköissä hankintojen suunnittelussa ja hankinta-asiakirjojen laatiessa ns. ylivarovaisuuteen.

Lakiesityksen mukaan, mikäli hankintayksikkö haluaa edelleen toteuttaa hankinnan julkisena hankintana, on sen järjestettävä uusi tarjouskilpailu. Uuden tarjouskilpailun järjestämisessä on hankintayksiköllä aina se riski, että hankintasopimusehtoja täytyy väljentää ja laatutavoitteita madaltaa. Uudessa hankintakilpailussa voidaan silti saada vain yksi tarjous ja tarjouksen voi myös uudelleen antaa sama tarjoaja, joka antoi tarjouksen myös ensimmäisellä kierroksella, mutta uudessa tarjouksessa hinta voi olla korkeampi ja aiheuttaa kunnalle lisäkustannuksia. Tämä lakimuutosesitys ei johda palvelutarjoajien eikä myöskään hankintayksiköiden kannalta tehokkaampiin hankintoihin vaan lisäkustannuksiin.

Hankintojen jakamisveloitteen voi ennakoida lisäävän valitusten määrää. Mahdollisen sääntelyn tulisi olla mahdollisimman yksiselitteistä.

Vastustamme ehdottomasti pienten hankintayksiköiden hallinnollista taakkaa lisäävää hankintamenettelyä koskevaa kertomusta, jonka emme katso tuovan lisäarvoa jo nyt tiukasti säädeltyyn hankintaprosessiin. Pienillä paikkakunnilla joidenkin palveluiden tarjonta on niin vähäistä, että este hyväksyä ainoa tarjous, vaikeuttaisi hankintojen tekemistä kohtuuttomasti.

Taloudelliset ja toiminnalliset vaikutukset: Esityksen taloudellisia ja toiminnallisia vaikutuksia ei ole arvioitu kattavasti lainvalmisteluprosessissa. Erityisesti pienten ja keskisuurten kuntien sekä hyvinvointialueiden kykyyn järjestää tarvitsemansa palvelut liittyvät vaikutukset jäävät epäselviksi. Kuten Kilpailu- ja kuluttajaviraston (KKV) ja valtiovarainministeriön lausunnoissa sekä mietinnössä esittämässään eriävissä mielipiteissä korostavat, esitettyyn vähimmäisomistusvaatimukseen liittyvät merkittäviä taloudellisia riskejä, jotka voivat huomattavasti kasvattaa julkisen sektorin kustannuksia, erityisesti pienten ja keskisuurten kuntien sekä hyvinvointialueiden kohdalla. Pienet ja keskisuuret kunnat sekä hyvinvointialueet ovat organisaatioita, jotka ovat sidosyksiköissä usein pienomistajia ja jäisivät esityksen aiheuttamassa muutoksessa sidosyksiköiden mahdollistaman yhteistyön ulkopuolelle.

Perustuslailliset ongelmat: Esitys on ristiriidassa perustuslain 121 §:n kanssa, joka turvaa kuntien itsehallinnon. Lainvalmistelussa ei ole riittävästi arvioitu, miten vähimmäisomistusvaatimus rajoittaa kuntien mahdollisuuksia järjestää tarvitsemiaan palveluita.

Vaikutukset markkinoihin ja osajien riittävyyteen: Esitetty 10 prosentin vähimmäisomistusvaade ei tue Suomen hallitusohjelman tavoitetta lisätä markkinaehtoista kilpailua. Julkisen sektorin palvelutarpeet eivät kasva rajoittamalla sidosyksiköiden käyttöä, vaan muutos johtaisi nykyisten yhteistyörakenteiden rikkoutumiseen ja palautumiseen omistajien omaksi toiminnaksi. Tämä

muutos aiheuttaisi merkittävän osaajapulan kuntien, kuntayhtymien ja hyvinvointialueiden tarvitsemien tukipalveluiden järjestämisessä ja kilpailuttamisessa. Sidosyksiköt tarjoavat omistajilleen kustannustehokkaan vaihtoehdon omalle palvelutuotannolle. Mikäli omistajat eivät voi enää hyödyntää olemassa olevia sidosyksiköitä, merkittävä osa omistajista näkee, että heidän olisi tuotettava vastaavat palvelut itse tai perustettava uusia sidosyksiköitä, mikä kasvattaa julkisen sektorin kustannuksia merkittävästi. Tämä johtuu siitä, että uusien osaajien rekrytointitarve omistajien palveluiden järjestämiseen, tuottamiseen ja kilpailuttamiseen kasvaisi huomattavasti. Syntyvä osaajapula kiristäisi kilpailua rajallisista asiantuntijaresursseista entisestään, nostaten julkisen sektorin työvoimakustannuksia. Kasvavat työvoimakustannukset edelleen pahentaisivat erityisesti pienten ja keskiuurten kuntien sekä hyvinvointialueiden haasteita järjestää tarvitsemiaan tukipalveluita.

Sidosyksiköiden käytön rajoittaminen

Mitä mieltä olette esityksessä ehdotetusta sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskevasta vaatimuksesta? Onko se mielestänne tarkoituksenmukainen ja toteuttamiskelpoinen?

Sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskeva muutos ei ole Pornaisten kunnan näkökulmasta tarkoituksenmukainen, sillä se ei edistäisi mitään hallituksen esityksen tavoitteista: se ei lisäisi kilpailua, kustannustehokkuutta eikä hankintojen suunnitelmallisuutta.

Esitetty vähimmäisomistusosuus rajoittaa kuntien mahdollisuutta päättää toimintojensa järjestämisestä. Esityksen suhdetta perustuslain 121 §:ään ei ole riittävästi arvioitu. Esitys asettaa kunnat eriarvoiseen asemaan niiden koon ja sijainnin perusteella, mikä vaikeuttaa erityisesti pienten ja harvaan asutuilla alueilla sijaitsevien kuntien tukipalvelujen järjestämistä ilman sidosyksiköiden tarjoamia ratkaisuja.

Sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskeva vaatimus ei ole mielestämme tarkoituksenmukainen tai toteuttamiskelpoinen. Inhouse-yhtiöiden väärinkäyttöihin tulee puuttua, mutta siihen on parempia keinoja kuin suunniteltu 10 % omistusvaade. 10% omistusvaade rajaisi omistajien määrän enintään 10. Miten on varmistettu, että juuri omistajien määrää rajaamalla saavutetaan uudistuksella tavoitellut asiat?

Esitetty 10 %:n vähimmäisomistusprosenttimäärä johtaa epätarkoituksenmukaisiin yhtiöjärjestelyihin, joka omalta osaltaan kasvattaa kustannuksia. Uudistuksen hyödyt ovat epäselvät ja epäsuhdassa palveluiden uudelleen- järjestelyistä aiheutuvaan työhön ja kustannuksiin.

Minkälaisia vaikutuksia esitetyllä sidosyksiköiden omistusosuuden vähimmäisvaatimuksella mielestänne on?

Erytisesti pienissä kunnissa sidosyksiköillä on merkittävä rooli toiminnan laadun varmistamisessa ja kehittämisessä. Sidosyksiköiden kautta tuotetut tai hankitut palvelut voivat olla pienille kunnille

taloudellinen ja kestävä tapa järjestää palvelut yhteistyössä muiden kuntien kanssa. Pienissä kunnissa osaaminen ja resurssit ovat rajalliset.

Sidosyksikköihin jäisi käytännössä vain 10 suurinta omistajaa. Tästä seuraisi, että erityisesti pienten ja keskisuurten kuntien jätehuollon, työterveyshuollon, taloushallinnon ja ICT-palvelutuotannon kustannusten arvioidaan yleisesti kallistuvan markkinoilta tehtävän kilpailutuksen seurauksena merkittävästi.

Erytisasiantuntemusta tarvitaan lisää, kuten hankintateknistä – ja lakiosaamista. Pahimmillaan kunnissa voisi olla samanaikaisia hankinta-prosesseja käynnissä kymmeniä, johon resurssia ei ole olemassa.

Sidosyksiköiden kautta kunnat ovat voineet yhdistää erilaisten erityisalojen osaamisen ja saada näiden tuottamat palvelut sekä kehittää näiden alojen toimintaa huomattavasti pienemmillä kustannuksilla kuin mitä jokaisen kunnan itse toteuttamana. Sidosyksiköt hankkivat palvelunsa markkinoilta.

Kunnat ovat siirtäneet markkinoilta hankittavaksi sellaisen palvelutuotannon, jossa markkinoiden hyödyntäminen on järkevää.

On todennäköistä, että uudistus lisää painetta nostaa kunnallisveron tasoa, jotta uudistuksen aiheuttamat kustannukset saataisiin katettua.

- **Jos sidosyksiköitä koskeva muutos toteutetaan esitetyllä tavalla, mitä toimenpiteitä ja niistä aiheutuvia kustannuksia muutos todennäköisesti aiheuttaisi edustamanne organisaation eri toimialojen kannalta ja yleisesti?**

Pornaisten kunnan osalta vaikutus on merkittävin jätehuollon ja työterveyshuollon järjestämisessä. Lisäksi muutos koskisi kunnan käytössä olevaa kirjastojärjestelmää. Suurin osa Suomen nykyisistä alueellisista jäteyhtiöistä jouduttaisiin pilkkomaan osiin. Kunnallisen jätehuoltoyhtiön purkaminen olisi jo alueellisesti erittäin ongelmallista, ja vaikutukset moninkertaistuisivat toteutuessaan valtakunnallisesti.

Laajat irtautumisprosessit, kilpailutusprosessit, henkilöstötarpeen lisääntyminen näiden kautta, osaamisen lisääminen, juridinen osaaminen, muutoskustannukset. Todennäköisesti paljon ennalta arvaamattomia kustannuksia.

Esitettyjen arvioiden mukaan yksityisille yrityksille uudistus toisi vain 50-150 miljoonaa euroa uutta liikevaihtoa, mutta muutoskustannukset olisivat mittavat. Lisäksi osa kunnista on jo ilmoittanut, ettei in-house yhtiöiden purkamisen vaihtoehto ole yksityisiltä markkinoilta ostaminen, vaan silloin toiminta otettaisiin takaisin kunnan omaksi toiminnaksi.

- **Mitä toimenpiteitä organisaationne aikoo sidosyksikön omistajana tehdä vähimmäisomistusrajaa koskevan sääntelyn seurauksena (esimerkiksi jatkuuko toiminta markkinaehtoisena, puretaanko yhtiö, pilkotaanko yhtiö, ryhdytäänkö muihin toimenpiteisiin?)**

Suunnitelmaa ei ole.

- **Minkälaisia taloudellisia tai muita hyötyjä muutoksesta todennäköisesti seuraisi?**

Sidosyksiköiden vähimmäisomistusvaade aiheuttaa merkittäviä ja peruuttamattomia taloudellisia ja toiminnallisia vahinkoja erityisesti yhteistyön ulkopuolelle jääville pienille kunnille. Muutoksesta ei seuraisi lainkaan taloudellisia hyötyjä, päinvastoin. Kunnallisten jätehuollon palvelutuotanto pienissä yksiköissä nostaisi kustannuksia, vaatisi uutta osaamista lisäten tehottomuutta, nostaisi asiakasmaksuja ja lisäksi myös kuntiin kohdistuvaa hallinnollista taakkaa.

Ovatko esitetyt sidosyksiköitä koskevat siirtymäajat mielestänne riittävät? Kuinka paljon aikaa muutoksiin tarvitaan?

Siirtymäaika ei ole millään muotoa riittävä purkamaan sopimuksia, valmistelemaan kilpailutuksia ja toteuttamaan niitä sekä käyttöönottoon. Siirtymäajan tulisi olla minimissään viisi vuotta, mutta mielellään kymmenen vuotta, jotta tällainen iso muutos voitaisiin valtakunnallisesti saada edes jollain lailla toteutettua. Siirtymäaikoja tulee arvioida laajan ja monipuolisen vaikutusten arvioinnin jälkeen.

- **Mitä siirtymäaikaa vaativia toimenpiteitä sidosyksiköitä koskeva kirjaus aiheuttaisi?**

Paitsi omaisuus-, myös henkilöstö-, tuotantotapa- ja kustannusanalysointiin ja päätöksentekoon liittyy useita vaiheita, ja osa niistä on laissa säädettyjä. Kunnallinen päätöksenteko vaatii oman aikansa, eikä vähiten mahdollisten muutoksenhakumenettelyjen vuoksi.

Useimmilla kunnilla on useita eri yhtiöitä eri toimialoilla, eri omistusjärjestelyillä ja erilaisilla palvelurakenteilla, joista kaikista tulee tehdä omia selvityksiään ja päätöksiään.

Mietinnön liitteinä olevissa eriävissä mielipiteissä on esitetty poikkeuksia sidosyksiköiden omistusosuusvaatimukseen. Tulisiko vaatimukseen säätää poikkeuksia? Minkälaiset poikkeukset olisivat tarkoituksenmukaisia?

Poikkeuksia mietittäessä pitäisi huomioida pienet ja keskisuuret kunnat ja in house -yhtiöiden niille tuottamat palvelut. Poikkeuksena pienille ja keskisuurille kunnille tulee mahdollistaa palveluiden hankinta sidosyksiköiltään myös alle 10 % omistuksella.

Turvallisuus ja huoltovarmuus

Vastaako esitys turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeviin tarpeisiin? Onko esitetty muutos riittävä keino varmistaa turvallisuuden toteutuminen hankinnan elinkaaren aikana ottaen huomioon EU-hankintadirektiivien reunaehdot, sekä muu turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeva sääntely?

Ei vastaa. Paikallishallinnon vastuu huoltovarmuuden ylläpitämisestä tulee ottaa riittävästi huomioon lain valmistelussa. Sidosyksiköiden käytön rajaaminen on osaltaan yhteydessä myös varautumisen ja huoltovarmuuden kysymyksiin. Markkinaehtoisten palveluntarjoajien saatavuus vaihtelee suuresti alueittain ja viimekädessä kunnilla on lakisääteinen velvoite järjestää palvelut myös tilanteissa, joissa yksin markkinaehtoista palvelua ei ole saatavilla.

Sidosyksikköinä toimivat yhtiöt ovat tärkeitä myös kuntien varautumisen näkökulmasta, koska tiettyjä kunnan toiminnan kannalta keskeisiä palveluita tulee voida tuottaa myös niissä tilanteissa, joissa se ei olisi pelkästään yksityisen sektorin lähtökohdista katsottuna enää kannattavaa.

Esityksestä väistämättä seuraisi rakenteellisia muutoksia vakiintuneisiin toimintamalleihin mm. kuntakentän ICT-, talous- ja henkilöstöhallinto-palveluissa. Hankintakokonaisuuksien pirstaloitumien ja käytettävien järjestelmien sekä palveluntuottajien vaihtuminen toistuvien väliajoin (sopimuskausittain) tulisi hyvin todennäköisesti vaikuttamaan negatiivisesti tiedon eheyteen ja lisäämään tiedonsiirtoon, tietoturvaan ja henkilötietojen asianmukaiseen käsittelyyn liittyviä riskejä kunnissa ja niin ollen heikentäisi kokonaisturvallisuutta yhteiskunnassa.

Rikosrekisteriotteen pakollisuudesta luopuminen

Rikosrekisteriotteiden pakollisesta käytöstä luopumista koskevan ehdotuksen tavoitteena on sujuvoittaa hankintamenettelyjä ja vähentää hallinnollista taakkaa.

-

- **Missä määrin muutos vaikuttaa hallinnolliseen taakkaan yhtäältä hankintayksiköiden ja toisaalta tarjoajien kannalta ja edistää näitä tavoitteita?**

Hallinnollinen taakka ei esityksen perusteella hankintayksikön näkökulmasta vähene.

Hankintojen ilmoittaminen

Mitkä ovat näkemyksenne hankintojen ilmoittamista koskeviin muutoksiin? Lisäävätkö ehdotetut muutokset hankintojen avoimuutta tarkoituksenmukaisella tavalla?

Kansallisten hankintojen jälki-ilmoitusvelvollisuudesta tulee luopua tässä hankintalain muutostyössä. Jälki-ilmoitusvelvoitteen työmäärää ei ole millään tasolla selvitetty, eikä sen tarpeellisuudesta

tietovarantotyön kannalta ole varmuutta. Hankintalain vaatimukset aiheuttavat jo nyt huomattavaa hallinnollista taakkaa ja kustannuksia erityisesti pienille hankintayksiköille.

Kaikki sellaiset lainsäädännön muutokset, joilla vähennetään hankintayksikön harkintavaltaa ja lisätään hallinnollisia velvoitteita heikentävät hankintayksikön mahdollisuuksia tehdä kokonaistaloudellisesti edullisia hankintoja. Esitetty muutos ei näin ollen ole kannatettava.

Muut huomiot

Vaikutusten arvioinnin puuttuminen on aito puute lainvalmistelussa. Mietintöä ei tule valmistella hallituksen esitykseksi ennen kuin esityksen vaikutukset on tosiasiallisesti, monipuolisesti ja perusteellisesti arvioitu siten kuin lakiesityksen perustelemine edellyttää. Lainsäätäjä ei voi päättää näin taloudellisesti ja käytännössä merkittävästä muutoksesta tietämättä sen vaikutuksia, tosiasioihin perustuen.

Kuusela Antti
Pornaisten kunta